

Valði henni Herföðr
hringa ok men,
fekk spjöll spaklig
ok spá ganda,
sá hon vítt ok of vítt
of veröld hverja.

Sá hon valkyrjur
vitt of komnar,
görvar at ríða
til Goðþjóðar;
Skuld helt skildi,
en Skögul önnur,
Gunnr, Hildr, Göndul
ok Geirskögul.

Nú eru talðar
nönnur Herjans,
görvar at ríða
grund valkyrjur.

Ek sá Baldri,
blóðgum tívur,
Óðins barni,
örlög folgin;
stóð of vaxinn
völlum hæri
mjór ok mjök fagr
mistilteinn.

Varð af þeim meiði,
er mæ sýndisk,
harmflaug hættlig,
Höðr nam skjóta;
Baldrs bróðir var
of borinn snemma,
sá nam Óðins sonr
einnættr vega.

Þó hann æva hendr
né höfuð kembði,
áðr á bál of bar
Baldrs andskota;
en Frigg of grét
í Fensölum
vá Valhallar.
Vituð ér enn – eða hvat?